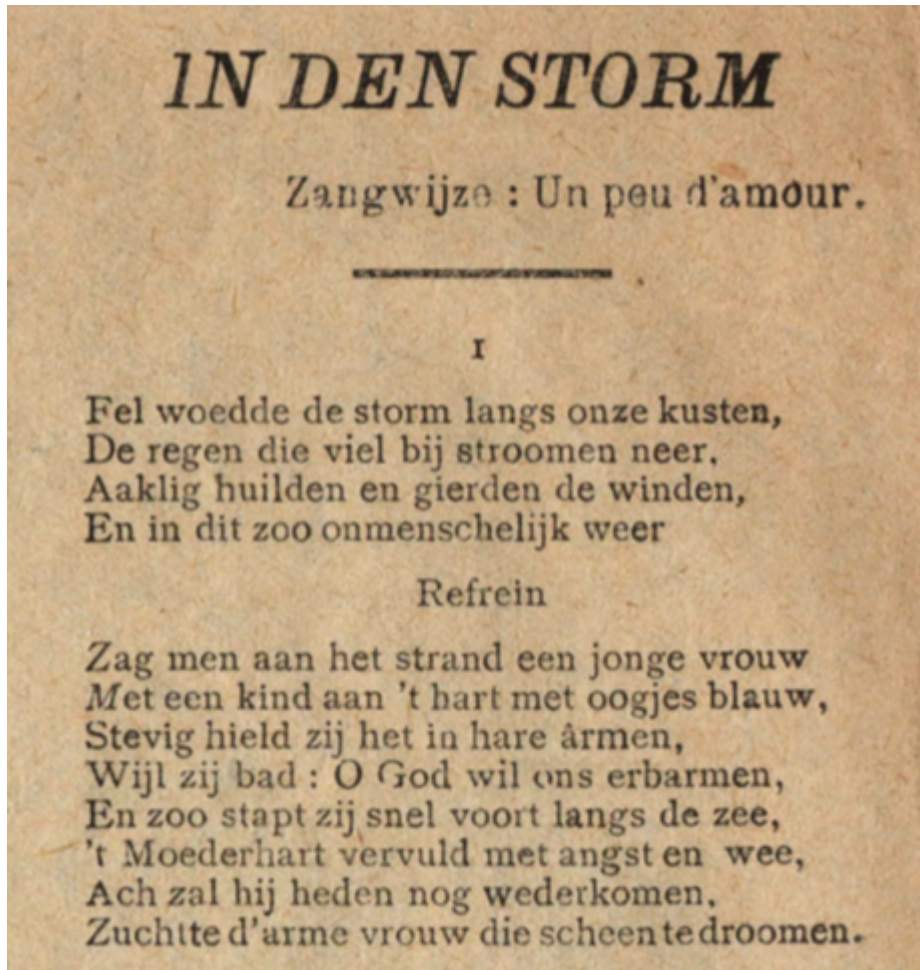

Een zeemansdrama op een liedblad uit Aarschot, nochtans ver van de kust gelegen. Exotisch voor de meeste toehoorders want op vakantie gaan naar zee was voor den Oorlog enkel weggelegd voor de rijken, en die stonden op de markt niet naar liedjes te luisteren.

Het lied gaat over een dramatische gebeurtenis, zonder vermelding van plaats of datum, dus eerder een litteraire verzameling van stereotiepen die bevestigen wat de toehoorders toch al dachten. Als het al zou gebaseerd zijn op een waar verhaal dan moeten de feiten zich voorgedaan hebben voor het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, de melodie dateert van 1911. De vermelding "refrein" op het liedblad is een beetje misleidend: de tekst loopt gewoon door, er zijn geen herhalingen...

De opgegeven melodie "Un peu d'amour" (1911) kwamen we nog niet eerder tegen en dat vinden we dus interessant genoeg om het lied te restaureren.

De muziek werd geschreven door Lao Silésu (1883-1953), een Italiaanse componist die werkzaam was in Parijs, en het werd wereldwijd na 1912 bekend als "A Little love, A Little Kiss".

In den storm

[A] Peeters - Van Gestel [C] Lao Sllésu (1911)

Fel woedde de storm langs onze kusten,
de regen die viel bij stromen neer.
Aaklig huilden en gierden de winden
en in dit zo onmenselijke weer

“

*Zag men aan het strand een jonge vrouw
met een kind aan 't hart met oogjes blauw.
Stevig hield zij het in hare armen
wyl zij bad: O God, wil ons erbarmen.
En zo stapt zij snel voort langs de zee,
't moederhart vervuld met angst en wee.
Ach zal hij heden nog wederkomen
zuchtte d'arme vrouw die scheen te dromen.*

Eensklaps ontwaarde zij in de verte
het witte zeil van een vissersboot
en een blijde kreet ontsnapt haar herte:
hij leeft, hij leeft, wat is haar vreugde groot!

“

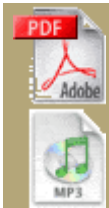
*Langzaam nadert het bootje het strand
gestuurd door een sterke mannenhand,
doch het werd weer achterwaarts geslagen,
nauw kun)nen haar nog haar benen dragen.
't Scheepje werd geslingerd heen en weer
want de storm verergert meer en meer.
Ploeseling is't uit 't gezicht verdwenen,
en al haar geluk dat is nu henen.*

Met verwilderd oog en losse haren
sprong de arme vrouw het water in.
Doch een man die daar kwam aangetreden
die had spoedig geraden haren zin.

“

Als een held sprong hij haar achterna

“ en bracht haar weer op het droge dra.
Maar de vrouw had het verstand verloren,
ook haar kindje zal ze niet meer horen
want het vond zijn grafken in de zee.
Ach, wat al smart, ellende en wee
bracht menig Oceaan en storm toch mede,
o neen, nergens vindt men rust noch vrede.

[Partituur * In den storm *](#)

1. instrumentaal